

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 82/23

Luxemburg, 17 mai 2023

Hotărârea Tribunalului în cauza T-321/20 | enercity/Comisia

Acțiunea regiei municipale germane enercity împotriva aprobării de către Comisie a achiziționării de către RWE a activelor de producție ale E.ON este considerată inadmisibilă

Tribunalul clarifică în acest context aspectul inedit al sarcinii probei în ceea ce privește trimiterea de către Comisie a chestionarului pentru realizarea investigației sale de piață

În martie 2018, societățile de drept german RWE AG și E.ON SE au anunțat că doresc să efectueze un schimb complex de active prin trei operațiuni de concentrare.

Prin intermediul primei operațiuni, RWE, care intervine în cadrul întregului lanț de furnizare a energiei în mai multe țări europene, dorea să dobândească controlul exclusiv sau controlul în comun asupra anumitor active de producție ale E.ON, furnizor de energie electrică care își desfășoară activitatea în mai multe țări europene. A doua operațiune consta în dobândirea de către E.ON a controlului exclusiv asupra activităților de distribuție și de comerț cu amănuntul de energie, precum și asupra anumitor active de producție ale innogy SE, o filială a RWE. În ceea ce privește a treia operațiune, aceasta prevedea ca RWE să achiziționeze 16,67 % din acțiunile E.ON.

La 24 iulie 2018, regia municipală germană enercity AG, care produce și furnizează energie în Germania, a comunicat Comisiei Europene dorința sa de a participa la procedura referitoare la prima și la a doua operațiune de concentrare și, în consecință, de a primi documentele aferente acestora.

Întrucât prima operațiune de concentrare a fost notificată Comisiei la 22 ianuarie 2019, aceasta a realizat, printre altele, o investigație de piață, transmitând anumitor întreprinderi un chestionar. Prin Decizia din 26 februarie 2019¹ (denumită în continuare „decizia în litigiu”), Comisia a declarat această concentrare compatibilă cu piața internă.

Enercity² a formulat o acțiune în anularea acestei decizii, care a fost respinsă ca inadmisibilă de Camera a patra extinsă a Tribunalului, în lipsa afectării individuale a regiei municipale de către decizia în litigiu. Pentru a ajunge la această concluzie, Tribunalul examinează în special aspectul inedit al sarcinii probei în ceea ce privește trimiterea chestionarului de către Comisie în cadrul realizării investigației sale de piață.

Aprecierea Tribunalului

¹ Decizia C(2019) 1711 final a Comisiei din 26 februarie 2019 prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE (cazul M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Trebuie semnalat faptul că alte zece întreprinderi au introdus de asemenea acțiuni în anulare împotriva acestei decizii. Toate aceste acțiuni sunt respinse ca inadmisibile sau pe fond. A se vedea seria de cauze conexe: Hotărârile din 17 mai 2023, EVH/Comisia, [T-312/20](#), Stadtwerke Leipzig/Comisia, [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln/Comisia, [T-314/20](#), TEAG/Comisia, [T-315/20](#), Naturstrom/Comisia, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden/Comisia, [T-317/20](#), eins energie in sachsen/Comisia, [T-318/20](#), GGEW/Comisia, [T-319/20](#), Mainova/Comisia, [T-320/20](#), și Stadtwerke Frankfurt am Main Holding/Comisia, [T-322/20](#).

Cu titlu introductiv, Tribunalul amintește că, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, o persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva unei decizii adresate unei alte persoane numai dacă decizia respectivă o privește direct și individual.

În această privință, Tribunalul confirmă că decizia în litigiu privește în mod direct enercity în măsura în care, permițând realizarea imediată a primei operațiuni de concentrare, această decizie era de natură să determine o modificare imediată a situației piețelor relevante.

Referitor la afectarea individuală a enercity, Tribunalul amintește că, în ceea ce privește o decizie prin care se constată compatibilitatea unei operațiuni de concentrare cu piața internă, afectarea individuală a unei întreprinderi terțe față de această operațiune se stabilește în funcție, pe de o parte, de afectarea poziției sale pe piață și, pe de altă parte, de participarea sa la procedura administrativă. Cu privire la acest din urmă aspect, rezultă din jurisprudență că, dacă participarea activă a întreprinderii terțe la procedura administrativă constituie un element luat în considerare în mod constant pentru a stabili, împreună cu alte împrejurări specifice, admisibilitatea acțiunii sale în anulare, o simplă participare la procedură nu este suficientă, în sine, pentru a stabili afectarea sa individuală.

Or, în speță, Tribunalul observă de la bun început că participarea enercity la procedura administrativă referitoare la prima operațiune de concentrare nu este contestată. În aceste condiții, o examinare detaliată a elementelor prezentate în acest sens determină Tribunalul să constate că acestea din urmă nu sunt suficiente pentru a stabili caracterul „activ” al participării respective. Astfel, Tribunalul apreciază, mai exact, că observațiile formulate de enercity în acest cadru, deși prezentau un anumit interes și au fost examinate de Comisie, nu fuseseră determinante pentru a aprecia efectele concentrării în discuție asupra pieței relevante.

Această concluzie nu este infirmată de argumentația prezentată de enercity întemeiată, în esență, pe pretinsa lipsă de diligență a serviciilor Comisiei în privința sa, atât în legătură cu trimiterea chestionarului în vederea realizării unei investigații de piață, cât și în ceea ce privește măsurile luate în urma cererii sale de a i se recunoaște calitatea de terț interesat.

În măsura în care enercity afirmă că nu a primit chestionarul menționat, Tribunalul precizează, mai întâi, că revine Comisiei sarcina de a dovedi trimiterea acestuia. În această privință, Tribunalul constată că, în urma unei măsuri de organizare a procedurii, Comisia a prezentat mai multe elemente de probă de natură să demonstreze trimiterea documentului în litigiu către enercity.

În continuare, răspunzând la argumentul enercity potrivit căruia chestionarul ar fi fost adresat unui destinatar eronat, și anume atașatul său de presă, Tribunalul observă că se poate aștepta în mod rezonabil din partea unei astfel de persoane, care primește nu numai un e-mail, ci și un fax provenind de la o instituție a Uniunii, să informeze cât mai repede instituția respectivă cu privire la eroarea privind destinatarul. În plus, era posibil de asemenea să contacteze serviciul juridic sau comercial al întreprinderii sale pentru a-i notifica primirea acestor documente.

În orice caz, chiar dacă enercity ar fi returnat chestionarul completat, această simplă trimitere nu ar fi fost în măsură să califice drept activă participarea sa la procedura administrativă și să o individualizeze în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

În sfârșit, chiar dacă cererea enercity adresată consilierului-auditor de a i se recunoaște calitatea de terț interesat ar constitui un indiciu al voinței sale de a participa la procedura referitoare la concentrarea în cauză, Tribunalul nu admite nici că o astfel de cerere poate defini caracterul „activ” al participării sale, dat fiind că o astfel de caracterizare impune stabilirea existenței unor acțiuni ale întreprinderii în cauză care ar fi fost susceptibile să influențeze rezultatul procedurii în cauză.

În aceste împrejurări, din care reiese că enercity nu a participat în mod activ la prima operațiune de concentrare și ținând seama, în plus, de lipsa unei împrejurări speciale referitoare la afectarea poziției sale pe piață, Tribunalul consideră că aceasta nu este afectată în mod individual de decizia în litigiu. Astfel, Tribunalul concluzionează că enercity nu a dovedit calitatea sa procesuală activă și, în consecință, respinge acțiunea acesteia ca inadmisibilă.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!

